

ദൂരിതങ്ങൾക്കപ്പുറമൊരു ശുഭഭാവം

പാസ്റ്റർ സാം തോമസ് കുവൈറ്റ്

പതിനേഴാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഭക്തനായ കവിയായിരുന്നു ജോൺ മിൽട്ടൺ. ഭക്തിയും സംസ്കാരവും ഏറെയുള്ള ഒരു ഭവനത്തിലായിരുന്നു തന്റെ ജനനം. ചെറുപ്രായത്തിൽ തന്നെ കവിതാവാസന മിൽട്ടണിൽ കാണപ്പെട്ടു. ദൈവവേലയ്ക്കായി തന്റെ കവിതാ പാടവം വിനിയോഗിക്കുമെന്ന് ജോൺ മിൽട്ടൺ തിരുമാനിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷിലും ലത്തീൻ ഭാഷയിലും മിൽട്ടൺ കവിതകളെഴുതി. അത് അനേകർക്ക് ആത്മീകപ്രചോദനമുളവാക്കുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ ജോൺ മിൽട്ടന്റെ കാഴ്ച ക്രമേണ മങ്ങുവാൻ തുടങ്ങി. നാൽപ്പത്തി മൂന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ താൻ തികച്ചും അന്ധനായിത്തീർന്നു. ഇത് അദ്ദേഹത്തെ ആകെ തളർത്തി. ഒരു എഴുത്തുകാരനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാഴ്ചയില്ലാത്ത അവസ്ഥ എത്ര വേദനാജനകമാണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്ന തേയുള്ളൂ. ദൈവത്തെ പുകഴ്ത്തുന്ന സ്തുതിഗീതങ്ങൾ രചിക്കുവാൻ സമർപ്പണം ചെയ്ത തനിക്കുണ്ടായ പരിതാപകരമായ അവസ്ഥയോർത്ത് അദ്ദേഹം പ്രാരംഭത്തിൽ പതറിയെങ്കിലും തന്നിലുണ്ടായിരുന്ന ഉറച്ച ദൈവവിശ്വാസം അദ്ദേഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തി. അന്ധത ബാധിച്ചതിനു ശേഷം താൻെഴുതിയ ചില കവിതകൾ ലോകപ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ചു. അനേകർക്ക് പ്രത്യാശയേ കുന്നതും ആശ്വാസം പകരുന്നതുമായിരുന്നു ആ രചനകൾ. "അന്ധതയെക്കുറിച്ച്" എന്ന തന്റെ കവിതയിൽ ആദ്യഭാഗത്ത് ഇങ്ങനെ എഴുതി, "എന്നെ അന്ധനാക്കിയ ദൈവം എന്നിലൂടെ എന്തെങ്കിലും നന്മയുണ്ടാകണമെന്ന് അഭിലഷിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ പിന്നെ എന്തിനാണ് ഈ വിധം ക്രൂരമായി ശിക്ഷിച്ചത്? തുടർന്നുള്ള വരികളിലൂടെ തന്റെ ദുഃഖമാനസം നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും. ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുന്ന കഷ്ടപ്പാടുകൾ നന്മയ്ക്കുള്ള പശ്ചാത്തലമായിരിക്കും. വിശ്വാസത്തെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ നൽകുന്ന പരീക്ഷകൾ സമർപ്പണ ബുദ്ധിയോടെ സ്വീകരിക്കണം എന്ന് അദ്ദേഹം സമർത്ഥിച്ചു. ഒടുവിൽ ഇങ്ങനെ എഴുതി, "ദൈവം എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്ന ത്യാഗം ഞാൻ വിനയപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കണം. ദൈവത്തിനുവേണ്ടി മഹത്തായ കാര്യം ചെയ്യുകയായിരുന്നുവല്ലോ എന്റെ ലക്ഷ്യം. അതിനാൽ അവിടുത്തെ അഭീഷ്ടം എന്നിൽ നിറവേറുവാൻ ഒരു പിറുപിറുപ്പും കൂടാതെ എന്നെ ഏല്പിക്കുന്നു" അനേകർക്കും കഴിയാത്ത ഒരു കാര്യമാണ് ജോൺ മിൽട്ടൺ തന്റെ വാക്കുകളിലൂടെയും പ്രവൃത്തികളിലൂടെയും ലോകത്തിനു കാട്ടിക്കൊടുത്തത്.

ജീവിതത്തിൽ പരിശോധനകൾ നേരിടുമ്പോൾ തനിക്കു മുമ്പിലുള്ള സുന്ദരമായ ലക്ഷ്യം പോലും മറന്ന് പലരും വിലപിക്കുന്നതായി കാണാം. ശുഭഭാവം ലക്ഷ്യമിടുന്നവർ വഴിമധ്യേയുള്ള തടസ്സങ്ങളിൽ പതറുകയില്ല. കുടുംബാംഗങ്ങളിൽ നിന്നും അകന്ന് ദൂരദേശത്ത് ജോലി ചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ചില നാളുകൾക്കു ശേഷം കുടുംബാംഗങ്ങളെ കാണുവാനും അവരുമൊത്തു കഴിയുവാനുമാഗ്രഹിച്ചു യാത്ര തിരിച്ചു. യാത്രയുടെ തുടക്കം മുതൽ പല ദൂരിതങ്ങളും അയാളെ അലട്ടി. പ്രതികൂല കാലാവസ്ഥ, വാഹനത്തിനുള്ള കേടുപാട്, ലഗേജ് നഷ്ടപ്പെട്ടത്, അധികാരികളുടെ കർക്കശ ഇടപെടൽ, ശാരീരിക ക്ലേശം തുടങ്ങി അനവധി ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അയാൾക്കു നേരിടേണ്ടതായി വന്നെങ്കിലും താമസംവിനാ തന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ഭവനത്തിൽ എത്തി പ്രിയപ്പെട്ട കുടുംബാംഗങ്ങളെ കാണാമല്ലോ എന്ന വസ്തുത തന്നെ ഉൽസാഹഭരിതനാക്കുകയും നേരിട്ട പ്രശ്നങ്ങളെല്ലാം നിസ്സാരമായി കരുതുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നേരിട്ട ദൂരിതങ്ങൾ കണ്ട് നിരാശയോടെ യാത്ര അവസാനിപ്പിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അയാളാഗ്രഹിച്ച ലക്ഷ്യത്തിലെത്തുവാനോ സന്തോഷമനുഭവിക്കുവാനോ കഴിയുകയില്ലായിരുന്നു.

ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ കണ്ടുവരുന്ന ഒരു പ്രവണതയാണിത്. രണ്ടക്കങ്ങളിലൊതുങ്ങുന്ന ആയുസ്സ് എന്നു തീരുമെന്നറിയുന്നില്ല എങ്കിലും ആവോളം സമ്പത്തുണ്ടാക്കുവാൻ രാപ്പകൽ

അദ്ധ്യാനിക്കുന്ന ഒരു വിഭാഗം. അവരുടെ കഠിനാദ്ധ്യാനത്തിനിടയിൽ അമൂല്യമായതു പലതും നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നും വരാം. എത്ര അദ്ധ്യാനിച്ചിട്ടും ദുരിതങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും മാത്രം ബാക്കിയുള്ള മറ്റൊരു വിഭാഗവുമുണ്ട്. യാത്രക്കൊടുവിൽ പ്രാപ്യമാകേണ്ട അമൂല്യസമ്പത്ത് അഥവാ നിത്യതയെക്കുറിച്ച് ഇവരിൽ പലരും ബോധവാന്മാരല്ല. ലക്ഷ്യബോധമുള്ള ഒരു വ്യക്തിക്ക് യാത്രാമദ്ധ്യേയുള്ള അരക്ഷിതാവസ്ഥയും സമൃദ്ധിയുമെല്ലാം താല്ക്കാലികമായി കാണുവാനും അനന്തമായ സന്തോഷത്തിനായി കരുതുവാനും കഴിയും.

ലക്ഷ്യത്തിലേക്കുള്ള യാത്രക്കിടയിൽ വിവിധ ശോധനകൾ ജീവിതത്തിൽ നേരിടുമ്പോഴും ദൈവ ഹിതത്തിനായി എല്ലിച്ചു കൊടുക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞാൽ ഏതു പ്രതികൂല സാഹചര്യങ്ങളിലും സന്തോഷിക്കുവാൻ കഴിയും. ദൈവവേലയ്ക്കായി സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടവർ പോലും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ, "ദൈവത്തെ അറിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്ന എനിക്കിതെന്തു പരിശോധന" എന്നു വിലപിക്കുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിനുള്ള വ്യക്തമായ മറുപടിയാണ് ക്രൂശിതനായ യേശു. മനുഷ്യജാതിയുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനായി ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യനായി അവതരിച്ച ദൈവപുത്രനായ യേശു ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ തന്റെ മനുഷ്യാവതാരംകൊണ്ട് പ്രയോജനമുണ്ടാകുകയില്ലായിരുന്നു. മനുഷ്യന്റെ രക്ഷ എന്ന ലക്ഷ്യത്തിനായി ക്രിസ്തു ക്രൂശിന്റെ അനുഭവം ഏറ്റെടുത്തു.

ഭൗതികനന്മകൾ നോക്കി ചിലർ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ എന്നു ലോകം വിലയിരുത്താറുണ്ട്. എന്നാൽ ഭൗതികനന്മകളെല്ലാ ദൈവാനുഗ്രഹത്തിന്റെ മാനദണ്ഡം എന്നതാണ് സത്യം. ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം നേടിയാലും ആത്മീകസമ്പന്നത കൈവരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ മുഴുവൻ നഷ്ടമാണെന്ന് ദൈവവചനം പറയുന്നു. ആത്മീക കാഴ്ചപ്പാടുള്ള ഒരു വ്യക്തി ഈ ലോകത്തിലെ കഷ്ടങ്ങളും ദുരിതങ്ങളും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു കൂടുതൽ അടുക്കുവാനുള്ള ഒരു ഉപാധിയായി മനസ്സിലാക്കുകയും കഷ്ടങ്ങളിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും. ഒരു യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ജീവിതം ദുരിതപൂരിതമാണ്. പല നിലകളിൽ ലോകം അവരെ പകർക്കും. കാരണം ക്രിസ്തുവിനൊപ്പം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഒരുവന് ലോകത്തിൽ കാണുന്ന പലതിനോടും അകലം പാലിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നതിനാലാണത്. ലോകവുമായി കൂടുതൽ ഇഴുകിച്ചേരുന്ന ഒരുവൻ ദൈവവുമായി കൂടുതൽ അകലം പാലിക്കുന്നു എന്നതാണ് വാസ്തവം. ലോകത്തിലെ ദുരിതങ്ങളും സങ്കടങ്ങളും താല്ക്കാലികമാണെന്ന ഉത്തരം പ്രാപിച്ച് ഇവിടുത്തെ നഷ്ടങ്ങൾ പിന്നത്തേതിൽ നേട്ടമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി സ്വർഗ്ഗരാജ്യപ്രാപ്തിക്കായി നമ്മുടെ പ്രയാണം തുടരാം.